

**Context.** Nadat de HEERE Samuël heeft geroepen (I Samuël 3) is er veel gebeurd: de Ark van het verbond is door de Filistijnen meegenomen en het oordeel is voltrokken over het nageslacht van Eli. Samuël wordt als profeet erkend en hij leidt het volk Israël als richter. Omdat de Filistijnen meer last dan vreugde ondervonden van de Ark des HEEREN, brachten ze deze weer terug. In hoofdstuk 7 gebeurt iets bijzonders: het volk Israël belijdt de zonde en doet de afgoden weg en roept tot de HEERE. In Mizpa vindt een gebedsbijeenkomst plaats. De Filistijnen proberen Israël aan te vallen, maar de HEERE hoort het gebed en door een onweer verslaat Hij de vijand. Vanuit Rama leidt Samuël het volk vele jaren.

**Vers 1 - 3.** Inmiddels is Samuël oud geworden en denkt hij aan zijn opvolging. Dit is opvallend want een richter werd nooit door zijn eigen zoon of zonen opgevolgd, maar ze werden door de Heere aangewezen. 'Richten' of 'rechtspreken' is het kernwoord van dit hoofdstuk. De twee zonen die Samuël moeten opvolgen hebben een mooie naam: Joël (de HEERE is God) en Abia (Vader is de HEERE). Echter, net als bij Eli, zondigen de zonen van Samuël, ze maken zich schuldig aan omkoping en gaan niet in de weg die God bedoelde (NB. De zoon van Joël heet Heman en is zanger en cymbaalspeler en leidt met Asaf en Jeduthen de tempelzangers).

**Vers 4, 5.** De oudsten (dit zijn de clanleiders, oudere mannen met gezag) komen bij Samuël en zeggen dat het volk een koning wil hebben. Als argument noemen ze de leeftijd van Samuël en het feit dat de zonen van Samuël anders zijn dan hun vader. Hoewel ze als eerste verwijzen naar de verkeerde dingen van de zonen van Samuel, blijkt uit vers 5 en vers 20 dat ze willen zijn als andere volken. Door de internationale contacten en wellicht door de opkomst van de steden hebben ze gezien hoe andere volken een koning met macht en aanzien hebben, en dat wil Israël nu ook (dit was al in Deut 17: 14 voorzegt). De oudsten keren zich af van de directe regering door God (theocratie) en hebben geen aandacht voor de roeping waarmee God hen heeft geroepen in Exodus 19:6 *U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn.*

**Vers 6 - 8.** Samuël vindt het niet goed en gaat in gebed naar God. Zou ook kunnen meespelen dat hij net zijn eigen kinderen als richter heeft aangesteld? De HEERE laat merken dat dit verlangen past in een lange traditie waarin Israël steeds weer tegen God ingaat. Vanaf de uittocht uit Egypte heeft het volk zich tegen Hem gekeerd.

**Vers 9, 10.** Toch moet Samuël het verzoek niet weigeren. Hij zal ze waarschuwen en er zal een koning komen. Samuël moet het volk waarschuwen voor de 'handelswijze' van de koning. Dat woord 'handelswijze' is hetzelfde als 'richten' en 'rechtspreken' en speelt een grote rol in dit hoofdstuk. In hoofdstuk 3 was het Woord van de HEERE voor het eerst tot Samuël gekomen toen de HEERE hem riep en Israël erkende Samuël toen als profeet. Nu klinkt weer het Woord des HEEREN, maar nu zal het volk niet luisteren.

**Vers 11 - 18.** Namens de HEERE zegt Samuël wat er gaat gebeuren als er een koning komt. Het volk zal zonen en dochters moeten afstaan aan de koning. Deze kinderen moeten in dienst van de koning werken. Ze helpen mee met het dagelijkse leven door te dienen in de hofhouding. Ze zullen voor de koning werken en de akkers van de koning bewerken, ze zullen koken en zelf bereiden. Ook zullen ze aangesteld worden in de legers en voor de koning uit strijden. Tevens zal de koning belastingen opleggen aan het volk: 10% van het zaaigoed en de druivenoogst zal voor hem zijn en hij zal ook akkers en wijngaarden en olijfgaarden opeisen.

De toespraak van Samuël die hij namens God houdt, eindigt met de ernstige woorden dat het zo zal zijn dat het volk de HEERE aanroept, maar dat Hij niet hoort. De gelovige mag dikwijls anders

ervaren: De Heere hoort de roepstem (o.a. Psalm 118). De Heere hoorde ook het volk Israël in Egypte. Maar nu zegt Samuël dat de Heere hen niet zal horen als ze roepen. Israël kiest voor een koning en tegen Hem.

**Vers 19, 20.** Het volk Israël weigert de wens om een koning op te geven. De koning moet en zal er komen! Het volk heeft een grote verwachting van de koning die voor hen uitgaat en die voor hen zal strijden. Vers 20 laat zien dat Israël verwacht dat de nieuwe koning voor hen uitgaat, terwijl Samuël zei dat het volk voor de koning uit zal gaan (vs. 11). Niet de nieuwe koning zal de klappen opvangen, dat zal Israël zelf doen. Wat echter nog ernstiger is zijn de woorden 'vooropgaan' en 'strijden' in het licht van de HEERE. We komen deze woorden namelijk tegen in Exodus 14: 8 waar staat dat *de HEERE het volk uitleidde* en in Exodus 14: 4 waar staat dat *Israël stil moet zijn omdat de HEERE voor hen strijdt*. De Heere ging steeds voorop en het volk mocht volgen! Het leidinggeven van vers 20 komen we ook in de wet tegen: Exodus 20:2 *Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft*. Israël verzet zich dus tegen de bevrijdende God en wil als andere volken zijn.

Het zijn als andere volken (vers 5, 20) leidt ertoe dat de bevrijdende God wordt ingeruild voor een koning! En zo wil Israël net als andere volken een koning hebben in plaats van zelf een koninkrijk van priesters te zijn.

**Vers 21, 22.** Samuël spreekt namens God en moet het volk gehoorzamen. Aan het eind van de vergadering stuurt hij hen naar huis en het volgende hoofdstuk zal er een koning komen.

### Gespreksvragen

1. Waarom is Samuël zo negatief over het verlangen dat Israël een koning wil hebben? Wat speelt er allemaal mee?
2. Israël verlaat de HEERE. In Jeremia 22: 9 en Richteren 2: 12 komen we datzelfde woord *verlaten* ook tegen. Wat is dat eigenlijk, de HEERE verlaten? Wat zou de Heere tot óns willen zeggen door de teksten zoals I Samuël 8: 8 / Jeremia 22: 9 en Richteren 2: 12?
3. Israël wil net als andere volken zijn. Dit zien we als Israël afgodsbeelden wil hebben en als Israël een koning wenst. Hoe komt het dat Israël toen, en wij nu zo graag willen zijn als andere volken? Waarin zien we die verlangens vandaag? Maak dit eens concreet.
4. Hoe blijven wij staande als we verkeerde verlangens hebben?
5. Israël wil een koning, terwijl het volk geroepen is om zelf als een koninkrijk van priesters te leven. Lees ook I Petrus 2: 9. Hoe kunnen wij in onze tijd leven als koninklijk priesterschap?
6. Israël wil iets, maar dat is niet goed. Hoe weten wij wat de HEERE concreet in ons leven wil?

### Gebedspunten.

- Bidt met elkaar dat onze jongeren de wereld niet liefhebben en willen zijn als anderen. Vraag dit ook voor de kerk in haar geheel.
- Vraag de HEERE dat we in de echte vrijheid leven en Hem dienen.